

Pocta Moraně

Dissolving of Prodigy

Truchleme pro tento den,
ve víru trápení všechen cit byl rozmeten.
Píseň má je ódou skal.
Být amor z krve mé, též by se rozplakal.

Hleď, zde je srdce mé,
jenž jsem skládal k nohám tvým.
Mé ruce znavené,
krví rudnou květy kopretin.
A hrdlo sevřel žal,
zrak propadá snům bolestným.
Ze snáře prorok listy rval
pro lásku stálou jako dým.

Proklínám ústa,
jenž spočinula na jejích rtech.
Nechť chromé jsou ruce,
které vzala do svých dlaní.
Ta poslední ze slov však vzala mi dech.
Já vyřkl krutou kletbu, nyní pykat mám za ni.

Ach smrti, tys tak vlídná.
Věčný spánek mě ze sna probudil.

Píseň má je...

Hleď zde je...